PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (pirmoji kolegija) NUTARTIS
2006 m. liepos 7 d. *

Byloje T-319/05

Šveicarijos Konfederacija, atstovaujama advokatų S. Hirsbrunner ir U. Soltész,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą F. Benyon, M. Huttunen ir M. Niejahr,

atsakovę,

palaikomą

Vokietijos Federacinės Respublikos, atstovaujamos C.-D. Quassowski ir A. Tiemann, padedant advokatui T. Masing,

įstojusios į bylą šalies,

* Proceso kalba: vokiečių.

dėl pagal EB 230 straipsnį, skaitomą kartu su Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl oro transporto 20 straipsniu, pareikšto ieškinio dėl 2003 m. gruodžio 5 d. Komisijos sprendimo Nr. 2004/12/EB, susijusio su Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl oro transporto 18 straipsnio 2 dalies pirmojo sakinio ir Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2408/92 taikymu (byla TREN/AMA/11/03 – Vokietijos priemonės dėl leidimosi ir kilimo Ciūricho oro uoste) (OL 2004, L 4, p. 13), panaikinimo,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas R. García-Valdecasas, teisėjai J. D. Cooke ir V. Trstenjak, kancleris E. Coulon,

priima šią

Nutartį

Teisinis pagrindas

1 Pagal Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio pirmąją ir antrąją pastraipas, taikomas procesui Pirmosios instancijos teisme pagal šio statuto 53 straipsnio pirmąją pastraipą:

„Valstybės narės ir Bendrijų institucijos gali įstoti į Teisme nagrinėjamas bylas.

Tokia pat teise gali pasinaudoti ir kiti asmenys, suinteresuoti Teismo nagrinėjamos bylos baigtimi, išskyrus bylas tarp valstybių narių, Bendrijų institucijų arba valstybių narių ir Bendrijų institucijų.“

Procesas Teisingumo Teisme ir Pirmosios instancijos teisme (byla C-70/04, kuri, perdavus ją iš Teisingumo Teismo į Pirmosios instancijos teismą, tapo byla T-319/05)

2 Ieškiniu, kurį Teisingumo Teismo kanceliarija gavo 2004 m. vasario 13 d. ir kuris buvo užregistruotas numeriu C-70/04, Šveicarijos Konfederacija prašė panaikinti 2003 m. gruodžio 5 d. Komisijos sprendimą Nr. 2004/12/EB, susijusį su Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl oro transporto 18 straipsnio 2 dalies pirmojo sakinio ir Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2408/92 taikymu (byla TREN/AMA/11/03 – Vokietijos priemonės dėl leidimosi ir kilimo Ciūricho oro uoste) (OL L 4, 2004, p. 13; toliau – ginčijamas sprendimas).

3 Ginčijamo sprendimo pagrindas yra 2003 m. birželio 10 d. Šveicarijos Konfederacijos skundas dėl 2003 m. sausio 15 d. Vokietijos federalinės aviacijos įstaigų priimto Vokietijos oro transporto teisės aktų 213-ojo įgyvendinimo reglamento. Reglamentas nustato naujas procedūras virš Vokietijos teritorijos į Ciūricho oro uostą skrendantiems lėktuvams. Jame numatytos priemonės turėtų sumažinti triukšmą, kurį praskrendantys lėktuvai kelia atitinkamoms gyvenamosioms vietovėms, esančioms į šiaurę nuo Vokietijos–Šveicarijos sienos.

4 Šveicarijos Konfederacijos ieškinys buvo pareikštas remiantis EB 230 straipsniu, skaitomu kartu su Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl oro

transporto 20 straipsniu (OL L 114, 2002, p. 73; toliau – susitarimas dėl oro transporto), kuris numato:

„Visi su Bendrijos institucijų, remiantis pagal šį susitarimą turimais įgaliojimais, priimtų sprendimų galiojimu susiję klausimai priklauso išimtinei Europos Bendrijų Teisingumo Teismo jurisdikcijai."

5 2004 m. gegužės 27 d. Teisingumo Teismo kanceliarijoje gautu faksu *Landkreis Waldshut* paprašė leisti įstoti į bylą C-70/04, kuri, perdavus ją iš Teisingumo Teismo į Pirmosios instancijos teismą tapo byla T-319/05, palaikyti atsakovės reikalavimus. *Landkreis Waldshut* yra prie Šveicarijos sienos esantis Vokietijos regionas, virš kurio skraido lėktuvai, kurie vėliau leidžiasi Ciūricho oro uoste, ir kurį ginčijamo sprendimo dalyku esančiomis Vokietijos priemonėmis siekiama apsaugoti nuo triukšmo.

6 Prašymas įstoti į bylą buvo įteiktas šalims pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 93 straipsnio 2 dalį. 2004 m. birželio 18 d. ir 23 d. laiškais atitinkamai Komisija ir Šveicarijos Konfederacija pateikė savo pastabas dėl prašymo įstoti į bylą.

7 Teisingumo Teismo pirmininkas 2004 m. liepos 21 d. nutartimi leido Vokietijos Federacinei Respublikai įstoti į bylą Komisijos pusėje.

8 2005 m. liepos 14 d. nutartimi *Šveicarijos Konfederacija prieš Komisiją* (C-70/04, nepaskelbta Rinkinyje) Teisingumo Teismas perdavė šią bylą Pirmosios instancijos teismui. Šios nutarties 21 punkte Teisingumo Teismas visų pirma pažymėjo, kad jei

Šveicarijos Konfederacija turi būti prilyginama valstybėms narėms, reikia konstatuoti, kad Pirmosios instancijos teismo, kaip teismo pirmosios instancijos, jurisdikcijai priklauso nagrinėti valstybių narių dėl Komisijos sprendimo pareikštus ieškinius, jei tai yra EB 230 straipsnyje numatyti ieškiniai, kurie pagal EB 225 straipsnį nėra skirti teisėjų kolegijai ir nėra palikti Teisingumo Teismui pagal jo statuto redakcijos, priėmus 2004 m. balandžio 26 d. Tarybos sprendimą 2004/407/EB, Euratomas, iš dalies keičiantį Protokolo dėl Teisingumo Teismo statuto 51 ir 54 straipsnius (OL L 132, p. 5, klaidų atitaisymas OL L 194, p. 3), 51 straipsnį.

9 Antra, Teisingumo Teismas 22 punkte taip pat pažymėjo, kad jei Šveicarijos Konfederacija, atsižvelgiant į specifinį susitarimo dėl oro transporto kontekstą, būtų prilyginama ne valstybei narei, kuriai yra taikoma EB 230 straipsnio antroji pastraipa, o juridiniam asmeniui šio straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme, ieškinį pagal šios sutarties nuostatoje numatytas sąlygas nagrinėti kaip pirmajai instancijai taip pat priklausytų Pirmosios instancijos teismui, ir todėl jis turėtų būti jam perduotas pagal Teisingumo Teismo statuto 54 straipsnio antrąją pastraipą.

10 Tokiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas nusprendė, kad bet kuriuo atveju – arba pagal Sprendimą 2004/407, arba pagal Teisingumo Teismo statuto 54 straipsnio antrąją pastraipą – ieškinys nagrinėti pirmąja instancija turi būti perduotas Pirmosios instancijos teismui.

11 2006 m. kovo 30 d. pirmosios kolegijos pirmininkas pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 116 straipsnio 1 dalies trečiąją pastraipą perdavė *Landkreis Waldshut* prašymą įstoti į bylą Pirmosios instancijos teismui.

Landkreis Waldshut prašymas įstoti į bylą ir šalių pastabos

12 Pagrįsdamas savo prašymą įstoti į bylą, *Landkreis Waldshut* teigia, kad Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio antroji pastraipa leidžia jam įstoti į bylą, nes Šveicarijos

Konfederacija nėra valstybė narė šios nuostatos prasme. Šiuo atžvilgiu susitarimo dėl oro transporto 20 straipsniu, kuris tik priskiria Teisingumo Teismo jurisdikcijai tam tikrus ginčus, nesiekiama Šveicarijos Konfederacijos padaryti valstybe nare Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio antrosios pastraipos prasme. Taip pat yra ir tuo atveju, kai valstybė sudaro tarptautinę sutartį su Bendrija (1983 m. vasario 23 d. Teisingumo Teismo nutartis *Chris International Foods prieš Komisiją*, 91/82 R ir 200/82 R, Rink. p. 417; 1998 m. rugpjūčio 14 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Emesa Sugar prieš Komisiją*, T-44/98 R, Rink. p. II-3079, 26 ir po jo einantys punktai).

13 Be to, *Landkreis Waldshut* suinteresuotumas bylos baigtimi kyla iš to, kad jis, kaip viešosios teisės reglamentuojamas teritorinis vienetas, privalo rūpintis savo gyventojų gerove ir administruoti savo teritoriją. Ginčas teritoriniu ir materialiniu požiūriu yra susijęs su *Landkreis Waldshut*, nes triukšmas, kurį siekia panaikinti ginčijamas sprendimas, yra skleidžiamas jo teritorijoje ir trikdo jo gyventojus. Be to, *Landkreis Waldshut* dalyvavo nustatant ginčijamus skrydžių apribojimus (priimant Vokietijos oro transporto teisės aktų 213-ąjį įgyvendinimo reglamentą) ir vykstant administracinei procedūrai teikė informaciją Komisijai.

14 Komisija pripažįsta, kad *Landkreis Waldshut* yra suinteresuotas bylos baigtimi, tačiau abejoja, ar Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio antroji pastraipa leidžia jam įstoti į bylą. Šiuo klausimu Komisija pažymi, kad nors Šveicarijos Konfederacija nėra valstybė narė šios nuostatos prasme, reikia atsižvelgti į tai, kad ši valstybė yra prilyginama Bendrijos valstybėms narėms susitarimo dėl oro transporto priede išvardytų reglamentų ir direktyvų taikymo tikslams.

15 Priminusi, pirma, kad Teisingumo Teismo statutas nėra nurodytas šio susitarimo priede, ir todėl Šveicarijos Konfederacijos prilyginimas valstybei narei neapima šio statuto taikymo, ir, antra, kad Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio antrojoje

pastraipoje numatytas draudimas yra teisės įstoti į bylą, kuri yra taip pat numatyta šioje nuostatoje, išimtis, kuri iš esmės turi būti aiškinama siaurai, Komisija vis dėlto mano, kad šį draudimą reikia taikyti *mutatis mutandis* šiam atvejui. Draudimą pateisina tai, kad ginčai tarp valstybių narių ar Bendrijos institucijų skiriasi nuo kitų ginčų tuo, kad šalys paprastai siekia ne asmeninių, o bendrų jų suvereniai galiai pavaldžių gyventojų interesų ar net „institucinių interesų“. Būtų prieštaravimas, jei pasinaudojant kitų šalių įstojimo į bylą teise privačių asmenų interesai galėtų būti iškelti tokiuose ginčuose. Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio antrojoje pastraipoje numatytu draudimu kaip tik ir siekiama išvengti tokio prieštaravimo. *Landkreis Waldshut* neturi būti traktuojamas kitaip nei, pavyzdžiui, privati įmonė, kuriai neleidžiama įstoti į bylą tokio pobūdžio ginčuose, nes Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnis daro skirtumą tik tarp valstybių narių arba Bendrijos institucijų ir „kitų asmenų“.

16 Vis dėlto kadangi Teisingumo Teismas dar nėra priėmęs sprendimo šiuo klausimu ir kadangi tai yra klausimas, kurį reikia nagrinėti *ex officio*, Komisija nepateikia jokių prašymų šiuo klausimu ir palieka tai nuspręsti Pirmosios instancijos teismui.

17 Šveicarijos Konfederacija prašo atmesti *Landkreis Waldshut* prašymą įstoti į bylą, tvirtindama, kad Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio antroji pastraipa ir vienodo požiūrio principas draudžia tokį įstojimą. Jis būtų negalimas, jei šį ieškinį būtų pateikusi valstybė narė, nes Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio antroji pastraipa numato, jog bylose tarp valstybių narių ir Bendrijos institucijų į bylą gali įstoti tik valstybės narės ir Bendrijos institucijos, o kiti asmenys tokia galimybe pasinaudoti negali. Todėl sprendžiant ginčą dėl susitarimo dėl oro transporto Šveicarijos Konfederacija turi turėti teisę pasinaudoti šia procesine norma remdamasi vienodo požiūrio principu.

18 Be to, Šveicarijos Konfederacija pastebi, kad *Landkreis Waldshut* įstojimas yra negalimas dėl Vokietijos Federacinės Respublikos įstojimo. Šiuo atžvilgiu reikėtų taikyti Teisingumo Teismo įtvirtintą principą (1986 m. liepos 10 d. Teisingumo Teismo sprendimas *DEFI prieš Komisiją*, 282/85, Rink. p. 2469), pagal kurį subjektas negali pasinaudoti teisės gynimo priemone, kai viršesnis už jį subjektas naudojasi šia teisės gynimo priemone ir kai pirmojo subjekto atstovaujamus interesus apima viršesnio subjekto interesai arbai kai jie sutampa su pastaraisiais.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

19 Visų pirma reikia pažymėti, kad prašymas įstoti į bylą buvo pateiktas laikantis formalių reikalavimų ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 93 straipsnio 1 dalyje numatyto termino.

20 Antra, reikia pažymėti, kad *Landkreis Waldshut* yra suinteresuotas šios bylos baigtimi. Šis suinteresuotumas atsiranda dėl to, jog jis yra ginčijamame sprendime numatytų Vokietijos priemonių pagrindas ir dėl to, jog virš jo teritorijos ir gyventojų skraido lėktuvai, skrendantys į Ciūricho oro uostą ir iš jo. Be to, priešingai nei teigia Šveicarijos Konfederacija, *Landkreis Waldshut* suinteresuotumas įstoti į bylą nesutampa su Vokietijos Federacinės Respublikos suinteresuotumu įstoti į bylą. Vokietijos Federacinė Respublika įstoja į šią bylą pagal Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio pirmąją pastraipą, pagal kurią „valstybės narės ir Bendrijų institucijos gali įstoti į Teisme nagrinėjamas bylas“, ir ji neturi įrodyti suinteresuotumo bylos baigtimi. Todėl Vokietijos Federacinės Respublikos įstojimas į bylą pagal Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio pirmąją pastraipą neleidžia uždrausti *Landkreis Waldshut* ar „kitiems asmenims, suinteresuotiems Teismo nagrinėjamos bylos baigtimi“ įstoti į bylą pagal šios nuostatos antrąją pastraipą.

21 Trečia, tai, kad Šveicarijos Konfederacija gali būti prilyginama Bendrijos „valstybei narei“ susitarimo dėl oro transporto priede išvardytų reglamentų ir direktyvų taikymo tikslais, negali panaikinti asmenų procesinių teisių, kurias jie turi pagal Teisingumo Teismo statutą. Statuto 40 straipsnio antroji pastraipa įtvirtina bylos baigtimi suinteresuotų asmenų teisę įstoti į Teisingumo Teisme nagrinėjamas bylas. Šios procesinės teisės įstoti į bylą, kuri yra teisės būti išklausytiems išraiška, išimtys privalo būti aiškinamos siaurai. Todėl nebūdama Bendrijos valstybe nare, Šveicarijos Konfederacija negali veiksmingai remtis Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio antrosios pastraipos, kuri draudžia įstoti į bylą visiems asmenims, išskyrus Bendrijos valstybes nares ir institucijas bylose tarp valstybių narių, Bendrijų institucijų arba valstybių narių ir Bendrijų institucijų, nuostatomis. Šis draudimas, numatytas Teisingumo Teismo statuto, taikomo procese Pirmosios instancijos teisme pagal šio statuto 53 straipsnio pirmąją pastraipą, 40 straipsnio antrojoje pastraipoje iš tikrųjų taikomas tik ginčuose tarp Bendrijos valstybių narių ar institucijų.

22 Dėl tos pačios priežasties Šveicarijos Konfederacija negali reikalauti teisės pasinaudoti šiuo draudimu dėl to, kad ji atstovauja bendriems jos suvereniai galiai pavaldžių gyventojų interesams ar net instituciniams interesams ir kad todėl jos ginčas šioje byloje su Komisija turėtų būti prilyginamas ginčui tarp valstybės narės ir Bendrijos institucijos, į kurį gali įstoti panašių tikslų siekiantys subjektai, t. y. kitos Bendrijos valstybės narės ir institucijos. Atsižvelgiant į pirmiau nurodytą aiškinimo siaurai principą, šio interesų panašumo nepakanka norint atimti iš *Landkreis Waldshut* procesinę teisę, kurią jis turi pagal Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio antrąją pastraipą, nes yra suinteresuotas bylos baigtimi. Bendrijos nare nesanti valstybė negali reikalauti teisės pasinaudoti Teisingumo Teismo statuto Bendrijos valstybėms narėms ir institucijoms suteikiamomis prerogatyvomis, kad pažeistų šio statuto „kitiems asmenims, suinteresuotiems Teismo nagrinėjamos bylos baigtimi“ aiškiai pripažintas teises.

23 Todėl iš to, kas pasakyta, matyti, kad *Landkreis Waldshut* pagrindė savo suinteresuotumą bylos baigtimi ir kad jam reikia leisti įstoti į bylą pagal Teisingumo

Teismo statuto, taikomo procese Pirmosios instancijos teisme pagal jo 53 straipsnio pirmąją pastraipą, 40 straipsnio antrąją pastraipą. *Landkreis Waldshut* turi Procedūros reglamento 116 straipsnio 2 ir 4 dalyse numatytas teises.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nutaria:

1. **Leisti *Landkreis Waldshut* įstoti į bylą T-319/05 atsakovės pusėje.**

2. **Nurodyti kancleriui pasirūpinti visų proceso dokumentų kopijų pateikimu *Landkreis Waldshut*.**

3. **Nustatyti *Landkreis Waldshut* terminą teisiniams pagrindams ir argumentams, kuriais grindžiami jo reikalavimai, pateikti.**

4. **Atidėti sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų.**

Priimta 2006 m. liepos 7 d. Liuksemburge.

Kancleris

E. Coulon

Pirmininkas

R. García-Valdecasas